

Què han dit els bisbes durant el procés?

Dc, 20/09/2017 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) Pacte, entesa, diàleg i defensa de la singularitat, la cultura, la llengua i les “les legítimes aspiracions” dels catalans. Són els elements de consens entre els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense davant del procés sobiranista que viu Catalunya. En aquest article repassem què han dit fins ara els bisbes des del 2011 sobre el moment polític del nostre país. Resum al que s'ha de sumar [la nota dels bisbes](#) d'aquest dimecres.

El pronunciament conjunt més recent és de fa quatre mesos. A mitjans maig van emetre un comunicat demanant que s'escoltin [“les legítimes aspiracions” dels catalans](#) des del pacte. És la mateixa idea que han anat reiterant des de l'[octubre de 2012](#) i que en aquest lapse de temps ha restat immutable. Que l'Església no ha de prendre partit per una opció política concreta, sempre que es preservi “la pau i la justícia”.

“No ens correspon a nosaltres optar per una determinada proposta a aquests reptes nous, però defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i que recerquin amb paciència la pau i la justícia”. Ho deien poc després de la multitudinària manifestació de l'11S que va marcar un punt d'inflexió en el moviment independentista i que desencadenaria les eleccions anticipades al mes de novembre.

De forma individual, el bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, en la glossa de setembre titulada la [Diada de Catalunya](#) s'ha referit al text consensuat amb un afegitó: “Sense defugir una paraula sobre la legitimitat d'aquest [referèndum](#) quan estigui efectivament convocat”, va escriure Novell per introduir un fragment del text signat per tot l'episcopat català. El bisbe Novell és l'únic que ara [s'ha referit explícitament](#) al referèndum de l'1-0 i que ha donat suport a la iniciativa del govern de Catalunya.

Poc abans, **Jaume Pujol**, arquebisbe de Tarragona i president de la conferència de bisbes catalans, va demanar [trobar “l’afirmació nacional” sense “confrontació”](#). Ho va dir el 27 d’abril durant l’homilia amb motiu de la festivitat de la Mare de Déu de Montserrat, a qui va pregar “que il·lumini la catalana terra en aquests moments de la seva història perquè trobi el camí de l’afirmació nacional”. També va recalcar que “les crisis en la societat i també en l’Església s’han de resoldre pel camí del diàleg”.

Des de Barcelona, la darrera diada de Sant Jordi, l’arquebisbe **Joan Josep Omella** va criticar [“la divisió i la confrontació”](#). Dues idees que contraposa al seu discurs recurrent en favor de la unitat. S’hi va referir el setembre del 2016 durant la primera missa de La Mercè, quan va dir que [“tots units podrem més que separats”](#).

També s’hi han pronunciat des de la Conferència Episcopal Espanyola. El novembre de 2015, després de les eleccions a Catalunya que van donar una majoria parlamentària a les candidatures independentistes, el seu president, **Ricardo Blázquez**, defensava “l’esperit de lleialtat constitucional i de cristiana col·laboració al bé comú en un Estat de Dret”. En el [discurs de benvinguda](#) de l’assemblea plenària de bisbes va expressar la seva preocupació per “la greu situació creada pels qui, al marge i en contra de la llei, pretenen trencar la unitat d’Espanya”.

Al Santuari de Núria, el setembre del 2015, l’arquebisbe d’Urgell i copríncep d’Andorra, **Joan-Enric Vives**, havia pregat per una [“Catalunya agermanada amb els altres pobles d’Espanya](#), amb els altres pobles d’Europa i d’arreu del món”. El mes que se celebrarien les eleccions del 27S va demanar “que cessin les mentides contra el nostre poble, que cessi la tergiversació de la veritat, i que uns i altres recuperem el seny, el sentiment de respecte, d’amistat”.

L’octubre del 2014, poc abans de la consulta del 9N, els bisbes catalans havien demanat prudència i es manifestaven a favor de la [defensa del bé comú](#) i el respecte a les persones com a “principis fonamentals”. En aquella nota no van fer cap referència concreta a les declaracions a favor de la consulta de bisbes com Xavier Novell i **Francesc Pardo**. El bisbe de Solsona havia criticat l’ús de la llei “per [impedir un dret fonamental](#)”. I el de Girona havia reiterat el seu suport a la consulta afirmant que [“conèixer què desitgem els ciutadans és fonamental”](#).

A primers d’octubre de 2012, la Conferència Episcopal Espanyola va aprovar sense unanimitat un text [a favor de la unitat d’Espanya](#). I l’endemà, els bisbes catalans van expressar públicament la seva defensa de [“la legitimitat moral de totes les opcions polítiques”](#).

Un any abans, l’abril de 2011, els bisbes de la Tarraconense publicaven el document pastoral [‘Al servei del nostre poble’](#). El text reivindicava les arrels cristianes de Catalunya i “l’amor al país”, en la commemoració dels 25 anys del document Arrels Cristianes de Catalunya (1985). En l’aquell moment arquebisbe de Barcelona, **Lluís Martínez Sistach**, va dir que “l’anunci de l’Església s’ha d’encarnar en cada lloc i en cada moment” i va defensar “una església inserida en la història i en el present del nostre poble català”.